

---

# KAIKUJA

## RAUTATIELÄISTEN LAKKO JA DEMOKRATISMIN VARARIKKOISET

Suurenmoisesti suunniteltu ja erinomaisesti järjestetty rautatieläisten lakko<sup>81</sup> on nähtävästi päättymässä. Voiton saavat rautatieläiset, sillä on itsestään selvää, että kornilovilaisten ja puolustuskannan ajajain leirin leikkikokoomus ei pysty kestämaan maan koko demokratian mahtavaa painostusta. Nyt on kaikille selvää, että lakkoa ei „aiheuttanut“ rautatieläisten paha tahto, vaan sen aiheutti direktorion vallankumousvastainen politiikka. Nyt on kaikille selvää, että lakkoa eivät tyrkyttäneet maalle rautatieläisten Komiteat, vaan sen aiheuttajina olivat Kerenskin ja Nikitinin vastavallankumoukselliset uhkaukset. Nyt on kaikille selvää, että tämän lakon murtuminen olisi merkinnyt todennäköisesti rautateiden militarisoitua ja... imperialistisen porvariston vallan lujittamista. Rautatieläiset ovat oikeassa vastatessaan Kerenskin ja Nikitinin harjoittamaan halpamaiseen parjaukseen murhaavalla syytöksellä:

„Emme me, kansalaiset Kerenski ja Nikitin, ole pettäneet synnyinmaata, vaan te olette pettäneet omat ihanteenne ja Väliaikainen hallitus omat lupauksensa, eivätkä meitä voi nyt uudelleen pysäyttää mitkään sanat ja uhkaukset“.

Toistamme, että tämä kaikki on selvää ja yleisesti tunnettua.

Kuitenkin näyttää maailmassa olevan itseään demokraateiksi nimittäviä ihmisiä, jotka tänä vaikeana hetkenä pitävät sopivana heittää kivellä rautatieläisiä ymmärtämättä tai haluamatta ymmärtää sitä, että siten he valavat vettä „Retshin“ ja „Novoje Vremjan“ ihmissyöjien myllyyn.

Me puhumme menshevistisen „Rabotshaja Gazetan“ toimituksesta.

Syyttäessään lakon johtajia siitä, että he „edistivät vaistovaraisuutta“ julistamalla lakon, sanomalehti lausuu uhkaavasti:

„Demokratia ei anna auteeksi sitä rautatieläisten pääesikunnalle. Koko maan, koko demokratian etuja ei saa panna niin helposti yhden kortin varaan“ („Rabotshaja Gazeta“ № 170).

Se on uskomatonta, mutta totta: demokratiaa vailla oleva sanomalehti pahanen pitää oikeutenaan uhkailla todellista demokratiaa, rautatieläis-uurastajia.

„Demokratia ei anna anteeksi“... Mutta minkä demokratian nimessä te, „Rabotshaja Gazetan“ herrat, puhutte?

Senkö Neuvostojen demokratian nimessä, joka on poistunut luotanne ja jonka tahdon te väärensitte neuvottelukokouksessa?

Mutta kuka on antanut teille oikeuden puhua tämän demokratian nimessä?

Tai ehkä suvaitsette puhua Tseretelin ja Danin, Lieberin ja muiden väärentäjien nimessä, jotka väärensivät Neuvostojen tahdon neuvottelukokouksessa ja kavalsivat itse neuvottelukokouksenkin Talvipalatsissa käydyissä „neuvotteluissa“?

Mutta kuka on antanut teille oikeuden yhtäläistä näitä demokratian kavaltajat „koko maan demokratian“ kanssa?

Ymmärräteköhän te koskaan sitä, että „Rabotshaja Gazetan“ ja „koko maan demokratian“ tiet ovat eronneet toisistaan peruuttamattomasti?

Vaivaiset demokratismin vararikkoiset...

\* \* \*

## VENÄJÄN TALONPOJAT JA PÄÄTTÖMIEN PUOLUE

Vasta äskettäin me kirjoitimme, että peruskysymyksessä, joka koskee hallituksen taistelua Neuvostoja vastaan, sosialisti-vallankumouksellisten puolueella ei ollut yksimielistä yhteistä päätöstä. Samaan aikaan kun eserrien oikea sivusta kehoitti nujertamaan „anarkistiset“ Neuvostot (muistakaa Tashkent!) ja järjesti rankaisuretkikuntia, mutta vasen sivusta kannatti Neuvostoja, niin Hamletin epäilyksien valtaan joutuneella tshernovilaisella keskustalla ei ollut omaa mielipidettä, vaan se piti parhaana noudattaa „puolueettomuutta“. Tosin keskusta sitten „löysi oman minänsä“ ja kutsui Tashkentin Neuvostosta pois eserräpuolueen jäsenet kannattaen siten rankaisuretkikunta-politiikkaa. Mutta kukapa ei nykyään tietäisi sitä, että tuo poiskutsuminen toi vain näytteille eserräpuolueen häpeän, sillä eserrät eivät poistuneet Tashkentin Neuvostosta, eikä „esiintymisen vastavallankumouksellisuus“ osoittautunut olevan Neuvostojen puolella, vaan Kerenskin hallituksen ja hänen käskyläistensä puolella?..

Mutta eserrät eivät olleet vielä ennättäneet selviytyä tästä „jutusta“, kun he juutuivat taas uuteen, vieläkin kurjempaan „juttuun“. Me puhumme heidän äänestyksestään maakysymyksestä niinsanotussa esiparlamentissa.

Asia on niin, että elokuun 14 päivän julistusta<sup>82</sup> käsiteltäessä esiparlamentissa vasemmistoeserrät tekivät ehdotuksen tilanherrain kaikkien maiden antamisesta Talonpoikaiskomiteain haltuun. Tarvitseeko puhua siitä, että demokratian velvollisuus on kannattaa tätä ehdotusta? Tarvitseeko vielä puhua siitä, että maakysymys on meidän vallankumouksemme peruskysymys? Ja miten kävi? Silloin kun bolshevikit ja vasemmistoeserrät ehdottivat maiden antamista talonpojille ja oikeistoeserrät yhdessä lieberdanilaisten<sup>83</sup> kanssa vastustivat tätä ehdotusta, niin tshernovilainen keskusta osoittautui taaskin olevan vailla „omaa mielihetkeä“ ja pidättäytyi äänestämästä!

„Talonpoikaisministeri“ Tshernov ei rohjennut kannattaa tilanherrain maiden antamista talonpojille, vaan jätti kysymyksen ratkaisemisen talonpoikain tahdon vääristelijoille!

Eserräpuolue, „agraarivallankumouksen“ ja „integraalisen sosialismin“ puolue, on osoittautunut olevan vailla määrättyä päätöstä talonpoikia koskevasta peruskysymyksestä Venäjän vallankumouksen kriittisenä hetkenä!

Totisesti, päättömien lavertelijain puolue!

Venäläiset talonpoika poloiset...

„Rabotshi Putj“ № 21,  
syyskuun 27 pnä 1917

Artikkeli ilman allekirjoitusta